

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Řehák & Řehák, v. o. s., IČ 26003147,
se sídlem Chorinova 23, 560 02 Česká Třebová
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Krátkým,
se sídlem Sukova třída 1556, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2021, č. j. MV-12473-3/OBP-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce je společností zabývající se prodejem zbraní a střeliva. Dne 10. 8. 2022 byl rozhodnutím č. j. PPR-22535-73/PŘ-2018-990450 seznán vinou z několika přestupků dle zákona č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“).
2. Odvolací orgán (dále jen „žalovaný“) toto rozhodnutí prvoinstančního orgánu dne 26. 1. 2021 svým rozhodnutím č. j. MV-12473-3/OBP-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“) dílem zrušil a vrátil prvoinstančnímu orgánu k dalšímu řízení, a dílem potvrdil.
3. Žalovaný potvrdil, že se žalobce dopustil dvou přestupků, a to: dle ustanovení § 76d odst. 8 písm. a) zákona o zbraních, když v rozporu s ustanovením § 50 odst. 1 zákona o zbraních přepravil dne 9. 10. 2018 45 kusů zbraní kategorie C ze Spolkové republiky Německo na území České republiky bez povolení příslušného útvaru policie; a dle ustanovení § 76d odst. 1 písm. q), kterýžto přestupek spočíval v tom, že v rozporu s ustanovením § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních neohlásil do deseti pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže upravované zbraně.
4. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce v celém rozsahu žalobou, jež přišla soudu dne 19. 3. 2021.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobce v žalobě nezpochybňuje skutková zjištění správního orgánu, nesouhlasí však s jejich právním hodnocením, resp. je toho názoru, že konkrétní skutky, jež se staly, by neměly být klasifikovány jako přestupky.
6. V souvislosti s přestupkem dle § 76d odst. 8 písm. a) zákona o zbraních je podle názoru žalobce ve věci nejpodstatnější, že disponoval dlouhodobým povolením k dovozu zbraní do České republiky ze Spolkové republiky, č. j. KRPE-85256/ČJ-2017, s platností do 8. 9. 2018. Při hlášení přepravy zbraní a střeliva dne 8. 10. 2018 z Německa od prodávajícího NORCONIA GmbH na den 9. 10. 2018 však žalobce přehlédl tu skutečnost, že doba platnosti označeného povolení již uplynula, a uvedl právě toto povolení i v hlášení přepravy ze dne 8. 10. 2018.
7. Žalobce je přesvědčen, že na tuto situaci nelze beze všeho hledět jako na dovoz zbraní bez povolení k dovozu. Žalobce podotýká, že v oboru zbraní a střeliva podniká od roku 2004 a tedy i přepravy zbraní ze zahraničí na území České republiky realizuje opakovaně a dlouhodobě a vždy zcela řádně na základě vydaného povolení a doposud vždy ve lhůtě platnosti tohoto povolení. Žalobce i v projednávané věci jednal v přesvědčení, že disponuje platným povolením k přepravě, když přitom přehlédl, že v době jeho použití do hlášení přepravy dne 8. 10. 2018 toto povolení bylo již po době platnosti.
8. Žalobce tak v žádném případě nejednal s úmyslem ohrozit veřejný pořádek a bezpečnost při dovozu zbraní ze zahraničí do České republiky. Konečně všechny dovezené zbraně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobce řádně zavedl do předepsaných evidencí a dále s nimi nakládá v souladu s dotčenými ustanoveními zákona o zbraních. Projednávaná situace je také na straně žalobce první situací svého druhu a v jeho dosavadní činnosti tak situací naprosto ojedinělou.

9. Žalobce rovněž vyjádřil názor, že samotná činnost, resp. nečinnost, státní správy přispěla k tomu, že byl v přestupkovém řízení konstatován závěr, že se žalobce dopustil přestupku dle ustanovení § 76d odst. 8 písm. a) zákona o zbraních. A to především tím, že systém centrálního registru

zbraní (CRZ), který je spravován policií a konkrétně Policejním prezidiem České republiky, umožnil ještě dne 8. 10. 2018, tedy pouze jeden měsíc po skončení platnosti povolení k dovozu zbraní vydaného žalobci pod č. j. KRPE-85256/ČJ-2017, zapsání tohoto povolení k dovozu zbraní do formuláře Hlášení přepravy zbraní a střeliva. Přitom již 18. 11. 2018 je systém CRZ nastaven tak, že již neumožňuje pracovat s prošlými povoleními k přepravě, tedy neumožňuje zadávat jejich č. j. do formulářů hlášení přepravy zbraní a střeliva. Žalobce měl tedy tu „smůlu“, že se mu podařilo opomenout ukončení platnosti povolení k přepravě na samotném konci období, kdy ještě mohl zadat povolení s už skončenou platností do systému CRZ.

10. Konečně, hlášení přepravy podané žalobcem dne 8. 10. 2018 s předpokládaným začátkem a koncem přepravy dne 9. 10. 2018 bylo příslušným útvarem policie – Krajským ředitelstvím policie Pardubického kraje – zaevidováno, a tedy s jeho obsahem i se jakkoliv pracovalo, až po uplynutí jednoho týdne dne 16. 10. 2018 pod č. j. KRPE-82994-2/ČJ-2018. Ustanovení § 50 odst. 7 zákona o zbraních ale pracuje ohledně hlášení přepravy zbraní s lhůtami v rádech hodin a ukládá držiteli zbrojní licence uvádět o přepravě i informace, které umožní nepřetržité sledování dopravního prostředku, kterým se přeprava realizuje. To však nemá žádný faktický smysl, pokud se příslušný útvar policie začne ohlášením přepravy zabývat více než po jednou týdně od provedení tohoto podání žalobcem a v dané věci po jednou týdně po faktickém provedení přepravy. Navíc, což je podstatné pro probíhající řízení, by tak mohl příslušný správní orgán odhalit propadlé povolení k přepravě, kterou by pak přirozeně žalobce neuskutečnil.
11. Pokud jde o přestupek podle § 76d odst. 1 písm. q) zákona o zbraních, žalobce se ho měl dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních neohlásil do deseti pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně.
12. Dle žalobce je vedení přestupkového řízení v této části věci třeba považovat za bezpředmětné, protože žalobce neprovedl na žádné z dvaceti kusů původně opakovacích malorážek vzor JW25A ani na žádné z dvaceti čtyř kusů původně opakovacích malorážek vzor JW15A nejen žádné opravy, ale ani změnu ráže, která by měla za následek změnu kategorie zbraně.
13. Žalovaný všechna tvrzení žalobce odmítnul a navrhl zamítnutí žaloby, přičemž uvedl, že stejné žalobní námitky byly uplatněny i v rámci správního řízení. S těmito námitkami se žalovaný náležitě vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž odkazuje.
14. Dále uvedl, že žalobcem uváděné skutečnosti nemohou mít vliv na posouzení jeho odpovědnosti za uvedený správní delikt, přičemž v rámci řízení bylo prokázáno naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Žalovaný cítí potřebu opakovaně zdůraznit, že jednání žalobce nespočívá v žádném administrativním omylu, nebylo způsobeno technickou nedokonalostí centrálního registru zbraní a ani ingerencí příslušného útvaru policie. Jak bylo prokázáno v rámci správního řízení, žalobce v době spáchání přestupku nedisponoval žádným platným povolením k dovozu k zbraní na území České republiky, a proto nelze jeho argumentaci vnímat jinak než jako právně irelevantní bagatelizaci vlastního jednání.
16. K přestupku dle § 76d odst. 1 písm. q) zákona o zbraních žalovaný uvedl, že uvedená ohlašovací povinnost dle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních se vztahuje na veškeré změny ráže zbraně, nikoliv jen na ty mající za následek změny kategorie zbraně. Požadavek změny kategorie zbraně je ve smyslu uvedeného ustanovení zákona o zbraních spojen jen s provedením opravy zbraně.
17. Vedle druhu zbraně, značky výrobce zbraně, vzoru (modelu) a výrobního čísla zbraně je ráže zbraní jedním z jejích základních striktně evidovaných identifikačních údajů, který je mj. zapisován i do průkazu zbraně podle vyhlášky č. 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních, a do řady dalších listin.
18. Z uvedeného je tak zřejmé, že jakákoliv změna ráže zbraně musí být s ohledem na změnu ráže zbraně jako jednoho ze základních údajů o zbraní oznámena příslušnému útvaru policie a snahy o dezinterpretaci uvedeného ustanovení tak z pohledu systematiky zákona o zbraních nelze akceptovat. Změnu ráže zbraně nelze srovnávat s provedením opravy zbraně, která sama o sobě žádný vliv na základní údaje o zbraní mít nemusí. Proto se u opravy zbraní oznámení příslušnému útvaru policie vyžaduje jen v případech, kdy dochází i ke změně její kategorie jako jejího základního údaje.
19. S odkazem na znění zákona o zbraních a na výše uvedené žalovaný trvá na platnosti právní povinnosti podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních a odmítá úvahy o možnosti jejího možného plnění prostřednictvím zápisů údajů do Centrálního registru zbraní, neboť uvedený úkon má jinou povahu a směřuje vůči jinému subjektu. Rovněž tak nelze z úkonu podle § 39 odst. 1 písm. m) zákona o zbraních rozumně dovozovat, že jej žalobce činil v úmyslu postupovat podle § 39 odst. 1 písm. q) tohoto zákona.

III.

Posouzení žaloby

20. Žaloba byla městskému soudu doručena 19. 3. 2021, a byla tedy podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
21. Při jednání soudu dne 22. 2. 2023 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pověřený zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.
22. Soud se neztotožnil s žalobními námitkami a shledal žalobu nedůvodnou.
23. Dle ustanovení § 76d odst. 8 písm. a) zákona o zbraních „*Podnikatel se zbraněmi kategorie A, A-I, B, C nebo C-I nebo střelivem do těchto zbraní nebo podnikatel se sídlem nebo místem*

podnikání mimo území České republiky se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 50 odst. 1 přepravuje zbraně kategorie A, A-I, B, C nebo C-I nebo střelivo do těchto zbraní bez povolení.“

24. Podle § 50 odst. 1 zákona o zbraních „Zbraně kategorie A, A-I, B, C nebo C-I nebo střelivo do této zbraně může podnikatel v oboru zbraní a střeliva přepravovat za účelem vývozu z území České republiky, dovozu na toto území nebo tranzitu přes toto území pouze na základě povolení.“
25. Dle ustanovení § 76d odst. 1 písm. q) zákona o zbraních „Držitel zbrojní licence skupiny A až J se dopustí přestupku tím, že neohlásí změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně podle § 39 odst. 1 písm. q).“
26. Podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních „Držitel zbrojní licence skupiny A až J je povinen ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.“
27. Soud neshledal při aplikaci citovaných ustanovení přílišný prostor pro úvahy toho typu, které mu předestřel žalobce v žalobě, protože se musel ztotožnit s argumenty žalovaného, který navrhoval zamítnutí žaloby.
28. Především, soud musí poznamenat, že vzhledem ke zjevně nebezpečnému charakteru zboží jako jsou zbraně a střelivo, podobně třeba také výbušniny, je nutno mít na zřeteli na prvním místě zájem státu na kontrole, dovozu, prodeji a také dispozici s tímto zbožím.
29. Z toho vyplývá, že přestupková ustanovení v zákonech, jež tento zájem chrání, je nutné vykládat spíše restriktivně, přinejmenším do té míry, aby byly splněny zákonné parametry této kontroly a naplněn jejich smysl.
30. Při dovozu zbraní na území České republiky je dle § 50 odst. 1 zákona o zbraních hlavním parametrem, jehož splnění umožňuje legální dovoz tohoto zboží, platnost dovozního povolení.
31. Ve zkratce řečeno, pokud tedy obviněný provedl dne 9. 10. 2018 dovoz určitých střelných zbraní, přičemž byl v té době podnikatelem v oboru zbraní a střeliva, a to bez toho aby byl držitelem platného povolení podle § 50 odst. 1 zákona o zbraních, tak svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 76d odst. 8 písm. a) zákona o zbraních.
32. V této souvislosti soud podotýká, že smyslem vydání povolení dle § 50 odst. 1 zákona o zbraních, a tedy povolování přepravy zbraní podnikatelům, na něž se nevztahuje ustanovení o zbrojních průvodních listech, je kromě podchycení a monitorování pohybů zbraní a střeliva na území České republiky též současně plnit závazky, které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a dohod. Ostatně, samo toto ustanovení bylo do zákona zavedeno v souladu se směrnicí Rady evropských společenství.
33. Z toho jasně vyplývá, že přeprava zbraní mezi státy (i uvnitř státu) a snaha o jeho kontrolu je tématem, jenž může být problémem přesahujícím naše hranice a je tedy nutné klást důraz na dodržování pravidel, která tento oběh zbraní regulují.
34. Z odpovědnosti za uvedenou skutečnost se nemůže obviněný vyvinut poukazem na skutečnost, že v minulosti mu bylo takové povolení vydáno. Předmětný dovoz střelných zbraní proběhl víc než měsíc po uplynutí doby platnosti povolení č. j. KRPE-85256/ČJ-2017, platného do 8. září 2018, kdy vzhledem k uplynulému času nelze uvedenou námitku považovat za důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

35. Poukaz obviněného na uvedenou skutečnost, tedy na existenci předešlého už neplatného povolení podle § 50 odst. 1 zákona o zbraních, tak je třeba v uvedeném kontextu odmítnout a uvést, že tato skutečnost nemá vliv na právní posouzení skutkového stavu a závěr o vině obviněného za uvedený přestupek.
36. Soud si dokáže jen velice těžko představit, že by někdo mohl být v typově podobných případech úspěšný s obdobnou argumentací. Pokud si někdo například koupí časově omezený přepravní kupón, načež po uplynutí doby, na nějž ho má zakoupený, bude při přepravní kontrole zjištěno, že mu platnost kupónu již skončila, nelze předpokládat, že bude úspěšný s odvoláním se na to, že zapomněl na konec platnosti časově omezeného kupónu, jakkoliv je snad jeho opomenutí lidsky pochopitelné.
37. Ostatně, podstatou dokladů vystavených s časovým omezením je právě to, že musí být po čase opět znovu získány, dokoupeny či obnoveny. To má opět své logické důvody, namátkou soud zmiňuje například nutnost opětovného přezkumu žadatele, zdali stále vyhovuje požadavkům, jež na něj předpisy pro účel získání konkrétního dokladu kladou.
38. Ze stejného důvodu je nutno odmítnout i námitku, že by přestupek žalobce měl být posuzován jako omyl.
39. V další námitce žalobce uvedl, že měl žalovaný vzít v úvahu, že jde o podnikatele zkušeného ve svém oboru, který navíc všechny své povinnosti dosud příkladně plnil. K tomu soud uvádí, že v obecnosti s touto námitkou do jisté míry souhlasí, ovšem to už vyplývá ze samotné podstaty správního řízení o konkrétním přestupku, protože pokud by žalobce přivážel zbraně do České republiky a zde je poté prodával bez toho, že by to byl podnikatel, který jinak dle zákona o zbraních splňuje potřebné náležitosti, nešlo by o přestupek dle zákona o zbraních, ale o trestný čin nedovoleného ozbrojování.
40. Od žalobce se právem očekávalo, že bude dodržovat jednotlivá právní ustanovení zákona o zbraních, neboť jsou součástí jeho podnikání a je tedy i v jeho zájmu, aby toto podnikání probíhalo v souladu se zákonem. Zkušenosti a znalosti z dlouholetého působení v oblasti zbraní a střeliva by měly žalobci sloužit natolik, že by k dovozu zbraní ze Spolkové republiky Německo do České republiky bez povolení příslušného útvaru policie vůbec nemělo dojít. Jak už bylo uvedeno, zbraně jsou svojí povahou způsobitelné vážně ohrozit veřejný pořádek a bezpečnost a zákonodárce právem od jejich dovozců očekává plnění jednotlivých ustanovení zákona o zbraních tak, jak jsou zákonem o zbraních stanovena.
41. V dalších dvou námitkách se žalobce vymezil vůči postupu (resp. ne-postupu) Policie ČR. Implicitně projevil názor, že pokud by Policie jednala dříve, mohla by ho upozornit na to, že jeho povolení je již po lhůtě.
42. První námitka směřovala k tomu, že v době kdy došlo ke spáchání přestupku, bylo ještě možné zadat do CZR povolení po lhůtě, druhá k názoru žalobce, že pokud by se policie začala zabývat jeho hlášením o přepravě zbraní dříve, mohla ho ještě upozornit na nepoužitelné povolení.
43. K první z těchto námitek soud uvádí toliko, že uvedená aplikace obdobně jako jiné výtvoři lidské činnosti prochází úpravami, které mají za účel mj. zlepšit tzv. uživatelský komfort, v tomto případě tedy „hlídání“ platnosti povolení. Je pravdou, že toto zlepšení může následujícím uživatelům CZR práci zpřehlednit a zjednodušit, avšak v době spáchání přestupku zde tato možnost nebyla. Žalobce si musel, stejně jako všichni ostatní uživatelé

CZR v té době, ohlídat platnost povolení sám, což ovšem pro něj, i vzhledem k jeho dlouholetým zkušenostem, neměl být problém.

44. Pokud jde o další námitku, soud dává za pravdu žalobci v tom, že je žádoucí, aby reakční doba orgánů veřejné moci na protiprávní jednání, nebo potenciální protiprávní jednání, pachatelů byla přiměřená.
45. I pokud by však došlo k pochybení ze strany Policie, což není předmětem tohoto řízení, nijak by to nezbavovalo žalobce primární povinnost dodržovat zákon dodržovat platnost povolení k převozu zbraní. Tato povinnost žalobce není nijak vázána na to, zdali je policie schopna permanentně sledovat její dodržování.
46. Pokud jde o přestupek dle § 76d odst. 1 písm. q) zákona o zbraních, je nutno mít opět na paměti základní účel úpravy, a to aby bylo možno vysledovat jaké zbraně se kde nachází.
47. Ve vztahu k obsahu uvedeného je třeba uvést, že účelem předmětného ustanovení je ochrana základních údajů o zbraní, resp. zajištění toho, že držitel zbrojní licence provedení změn takových údajů oznámí přímo příslušnému útvaru policie. Mezi základní údaje jedinečně identifikující střelnou zbraň patří podle systematického uspořádání zákona o zbraních kromě její kategorie podle zákona o zbraních i její ráže.
48. Ustanovení § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních hovoří zcela jasně. Podle jazykového, systematického i logického výkladu uvedeného ustanovení má držitel zbrojní licence skupiny A až J povinnost ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie každou změnu ráže zbraně bez ohledu na to, zda takovým postupem dojde ke změně její kategorie nebo nikoliv.
49. Žalobce má tedy při změně ráže zbraně ohlašovací povinnost vždy.
50. Část ustanovení týkající se změny kategorie se logicky musí vztahovat pouze k opravě zbraně. Je zřejmé, že opravu, která by zbraň pouze restaurovala do původní podoby se zachováním původních parametrů a vlastností není třeba hlásit, pouze pokud u ní dochází k významnější změně. Tedy takové, která by měla za následek změnu kategorie zbraně.
51. Pokud jde o ostatní žalobní námitky žalobce, týkající se přestupku dle § 76d odst. 1 písm. q) zákona o zbraních, má soud za to, vzhledem k tomu, že již byly v podstatě ve stejné podobě uplatněny již v odvolacím řízení, že se s nimi již dostatečně vypořádal žalovaný v napadaném rozhodnutí, kde rovněž podal vyčerpávající odůvodnění, proč rozhodl.
52. Stručně řečeno, soud se neztotožnil ani s námitkami žalobce a neshledal důvody, proč zrušit napadené rozhodnutí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

53. Městský soud v Praze tedy dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba není důvodná a ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
54. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce neměl v řízení úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2023

v z. Mgr. Jana Jurečková, v.r.
soudkyně

Z důvodu onemocnění JUDr. Slavomíra Nováka, předsedy senátu,
v zastoupení Mgr. Jana Jurečková, soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.